

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: RENTRAK Corp.

Az érintett közösségi védjegy: a PPT szövegdjegy (megosztott díjon vagy használati díjon alapuló videokazetta-forgalmazással kapcsolatos szolgáltatások; videokazetta- és DVD-kölcsönzés; video- és DVD-lejátszó-készülékek bérbeadása; videokazetták forgalmazása; videokazetták, DVD-k, video- és DVD-lejátszó-készülékek kölcsönzése on-line rendszerben, globális informatikai hálózaton keresztül; 41. osztály)

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a PPTV szóelemet tartalmazó 330.375 lajstromszámú portugál nemzeti védjegy (oktatási, képzési szolgáltatások, szórakozás, sport- és kulturális tevékenységek, 41. osztály).

A felszólalási osztály határozata: a felszólalásnak helyt adott, és megtagadta a bejelentett közösségi védjegy lajstromozását.

A fellebbezési tanács határozata: hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és elutasította a felszólalást.

Jogalapok:

A szolgáltatások hasonlósága: az az értelmezés, amelynek alapján a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a kérdéses védjeggyel jelölt szolgáltatások, lévén, hogy azok egyszerű forgalmazási szolgáltatások, nem ugyanazon fogyasztók felé irányulnak, és emiatt nincsenek kapcsolatban a felperes által nyújtott szolgáltatásokkal, túlságosan megszorító.

Vizuális hasonlóság és összetéveszthetőség: a két megjelölés első három betűje teljesen azonos. Egyik védjegy sem rendelkezik közvetlen jelentéssel a portugál fogyasztók számára, ezért azokat nem úgy fogják felfogni, mint fantáziaszavakat, és emiatt nem fogják azokat eredeti jellegűnek tartani.

Az összetéveszthetőség magában foglalja a gondolati képzetértés veszélyét is.

Mégha a portugál fogyasztók meg is tudják különböztetni egymástól a védjegyeket, nem zárható ki annak a lehetősége, hogy azoknak azonos származást tulajdonítanak majd, vagy azt gondolják, hogy kereskedelmi, gazdasági vagy szervezeti kapcsolat áll fenn a jogosult vállalkozások között, ami tisztességtelen versenyt eredményezhet, annak ellenére, hogy a szóban forgó védjegy bejelentőjének ez nem állt szándékában.

2007. április 24-én benyújtott kereset – Mohr & Sohn kontra Bizottság

(T-131/07. sz. ügy)

(2007/C 155/50)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwalluf [Rhg], Németország) (képviselő: F. von Waldstein ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- semmisítse meg az alperes 2007. február 28-i határozatát, és kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát arra, hogy a belvízi hajózás fejlesztését szolgáló közösségi belvízi flottacapitási politikáról szóló, 1999. március 29-i 718/99/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (6) bekezdése alapján engedélyezzen kivételt a felperes számára a „Niclas” nevű daruhajó vonatkozásában;
- kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes keresete a 2007. február 28-i DG-Greffe (2007) D/200972 bizottsági határozat ellen irányul, amely a 718/99/EK rendelet 4. cikkének (6) bekezdése alapján a „Niclas” nevű daruhajó vonatkozásában kivétel engedélyezése iránt benyújtott kérelmével kapcsolatos. A felperes e különleges hajó kivételét kérte a „régit újért” szabályozás hatálya alól. A megtagadott határozat szerint az alperes a „Niclas” nevű hajó vonatkozásában nem engedélyez ilyen kivételt.

Keresete indokaként a felperes különösen arra hivatkozik, hogy a „Niclas” nevű daruhajó esetében nem a 718/99 rendelet hatálya alá tartozó hajóról van szó. Ezzel kapcsolatban előadja, hogy az érintett hajó nem rendelkezik a rajnai hajózásban való részvétellel jogosító okmánnyal, ami az európai vízi utakon történő jogszerű árufuvarozás feltétele. A felperes álláspontja szerint a „Niclas” nevű daruhajó nem különbözik a 718/99 rendelet 2. cikke (2) bekezdésének f) pontja szerinti tárolóhajóktól, vagy az izspaszállító dereglyéktől, valamint az építési vállalkozások ugyanezen rendelet 2. cikke (2) bekezdésének g) pontjában szereplő úszó munkagépeitől.

⁽¹⁾ HL L 90., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 4. kötet, 271. o.

2007. május 2-án benyújtott kereset – Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares kontra Bizottság

(T-137/07. sz. ügy)

(2007/C 155/51)

Az eljárás nyelve: portugál

Felek

Felperes: Portela – Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda. (Queluz, Portugália) (képviselő: C. Mourato ügyvéd)

Alperesek: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot arra, hogy cselekedjék az 1993. június 14-i 93/42/EGK irányelv⁽¹⁾ 14b. cikkében rendeltékekkel összhangban, nevezetesen kötelezze a német államon keresztül a kijelölt szervezetet arra, hogy a 93/42 irányelv XI. mellékletének 6. pontjában és a 2001. április 1-jei MEDDEV 2.10-2 Rev 1. sz. dokumentum 7. pontjának a) alpontjában előírt kötelező felelősségbiztosítás révén térítse meg a felperesnek okozott károkat;
- másodlagosan és arra az esetre, ha a felperes a kötelező felelősségbiztosítás révén nem kapna kártérítést az őt ért kárért, az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot, hogy fizessen a felperesnek 2 419 665,42 eurót az elszenvedett kár megtérítéseként;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a jelen kereset benyújtásától számított időponttól kezdődően az Európai Központi Bank referencia-kamatlába alapján számított, azt 2 százalékponttal meghaladó késedelmi kamatnak a felperes részére történő megfizetésére;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikke 2. §-ának megfelelően a költségek – nevezetesen, figyelemmel az ugyanezen eljárási szabályzat 91. cikke b) pontjában foglaltakra, a felperesnél az eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségek, különösen az utazási és tartózkodási költségek, valamint az ügyvéd díjazása – viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A portugáliai székhelyű gazdasági társaság felperes, kereskedelmi tevékenysége keretében 2002 első félévében két, egyenként 5 184 digitális hőmérőből álló szállítmányt hozott be Tajvanról; a hőmérőket – amelyek hibásnak bizonyultak – a Geon Corporation (a továbbiakban: Geon) gyártotta.

A Geon minőségbiztosítási rendszerét a TÜV Rheinland ellenőrizte, amely az e folyamatért felelős kijelölt szervezetként köteles valamennyi szükséges ellenőrzést végrehajtani, hogy megbizonyosodjék arról, hogy a gyártó alkalmazza-e a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszert; a kijelölt szervezet előre be nem jelentett látogatásokat tehet a gyártónál; az ilyen látogatások alkalmával a kijelölt szervezet adott esetben vizsgálatokat végezhet vagy végeztethet, hogy a minőségbiztosítási rendszer helyes működését ellenőrizze, az irányelv V. melléklete 4.2. és 4.3. pontjának megfelelően.

A szóban forgó kijelölt szervezet, a TÜV Rheinland, képtelen volt biztosítani, hogy az a termék, amelynek minőségét igazolta, biztonságosan hozható forgalomba Európában, és felelősségét akkor sem ismerte el, amikor a felperes közölte vele e termék által okozott súlyos problémákat.

Ily módon az említett szervezet megsértette az irányelv V. melléklete 4. pontjában és az 1993. július 22-i 93/465/EGK tanácsi határozat⁽²⁾ D moduljának (gyártási minőségbiztosítás) 1.2. és 4. – különösen 4.1., 4.3., és 4.4. – pontjában foglalt rendelkezéseket.

A Bizottság és a tagállamok, abban az esetben, ha bármilyen kétség merül fel a kijelölt szervezet alkalmasságát illetően, az Új és átfogó megközelítés alapján alkotott irányelvek átültetésére vonatkozó kalauz 6.2.2. pontjának 1. §-a értelmében kötelesek újraértékelni az említett szervezetnek arra vonatkozó alkalmasságát, amire kijelölték.

A Bizottság hatáskörébe tartozott, hogy a 93/465 határozat melléklete I. fejezetének A. pontja értelmében az illetékes német hatóságtól megkövetelje a 2001. április 1-jei MEDDEV 2.10-2 Rev 1. sz. dokumentumban előírt megfelelő intézkedések meghozatalát és az általa kijelölt szervezet elleni fellépést.

A jelenlegihez hasonló olyan esetekben, amelyekben az illető vállalkozás gyártási minőségbiztosításának értékelési eljárása során hiba történik, amelynek következtében a fogyasztók egészségét veszélyeztető, nem megfelelő termékek kerülnek forgalomba, az irányelv XI. mellékletének 6. pontja úgy rendelkezik, hogy a szervezetnek rendelkeznie kell polgári jogi felelősségbiztosítással, amely átvállalja a felelősséget bármely káresemény megtörténtekor, és kiterjed különösen azokra az esetekre, amikor a kijelölt szervezet kénytelen visszavonni vagy felfüggeszteni valamely tanúsítványt, amint azt a MEDDEV 2.10-2 Rev 1. sz. dokumentum 7. pontja is előírja.

Függetlenül a piacfelügyelettel foglalkozó nemzeti hatóságoknak a kijelölt szervezet alkalmasságáról való meggyőződésre vonatkozó felelősségétől, és annak ellenére, hogy a Bizottság nem léphet fel közvetlenül a kijelölt szervezettel szemben, a Bizottság – amely rendszeres figyelmeztetést kapott a súlyos probléma előfordulásáról – köteles lett volna azzal a tagállammal együtt fellépni, amelynek területén az illető szervezet székhelye található, és a kijelölt szervezetet arra szorítani, hogy az európai polgárok biztonságának és egészségének biztosításához szükséges korrekciós intézkedéseket tegye, amint az az EK-Szerződés 152. cikkének (1) bekezdéséből következik.

A felperes csak annyit kért, hogy a Bizottság a német államon keresztül kötelezze az illetékes német hatóságot, a BfArM-et, hogy a jogszabályban előírt felelősségbiztosítás révén térítse meg a felperesnek a CE megfelelőségi jelöléssel ellátott hibás termékek forgalomban hozatala miatt bekövetkezett kárát.

A kalauz 8.3.3. pontja így rendelkezik: „a Bizottság felelős a biztonsági záradék közösségi szintű kezeléséért, és a biztonsági záradéknak az egész Közösségben való alkalmazásáért”.

Az Infarmed (Instituto Nacional da Farmácia e do Medicamento – portugál országos gyógyszerészeti intézet) pontosan az irányelv 14b. cikke alapján függesztette fel a termék forgalmazását és rendelte el annak forgalomból való kivonását.

A Bizottság így megsértette az alábbi jogszabályi rendelkezéseket: az EK-Szerződés 152. cikkének (1) bekezdése, a 93/42 irányelv 14b. cikke, az Új és átfogó megközelítés alapján alkotott irányelvek átültetésére vonatkozó kalauz 6.2.2. pontjának 1. §-a, 8.2.2., 8.2.3., 8.3.2. és 8.3.3. pontja, a 93/465 határozat melléklete I. fejezetének A. pontja.

A Bizottság azzal, hogy nem teljesítette az előbb említett jogszabályi rendelkezések alapján fennálló kötelezettségeit, megakadályozta, hogy a felperes az említett kötelező felelősségbiztosítás révén kártérítést kapjon az őt ért károkért.

A felperes évente legalább 500 000 hőmérő eladásával számolt.

Attól a pillanattól, hogy a terméket kivonták a forgalomból, a felperes előtt – állítása szerint – bezárultak a piac kapui, mint-hogy a róla kialakult kép visszavonhatatlanul összemosódott az általa forgalomba hozott termékek megfelelőségének hiányával.

A felperest – előadása szerint – 2 419 665,42 euró kár érte.

(¹) Az orvostechnikai eszközökről szóló, 1993. június 14-i 93/42/EGK tanácsi rendelet (HL L 169., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 12. kötet, 82. o.).

(²) HL 220., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 12. kötet, 195. o.

2007. május 4-én benyújtott kereset – Schindler Holding és társai kontra Bizottság

(T-138/07. sz. ügy)

(2007/C 155/52)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Schindler Holding (Hergiswil, Svájc), Schindler Management AG (Ebikon, Svájc), S.A. Schindler N.V. (Brüsszel, Belgium), Schindler Sàrl (Luxembourg, Luxemburg), Schindler Liften B.V. ('s-Gravenhage, Hollandia) és a Schindler Deutschland Holding GmbH (Berlin, Németország) (képviselők: R. Bechtold, W. Bosch, U. Soltész és S. Hirsbrunner, ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság

- az EK 231. cikke (1) bekezdése értelmében semmisítse meg a 2007. február 21-i határozatot (COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators ügy);
- másodlagosan csökkentse a határozatban kiszabott bírság összegét;
- az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 87. cikke (2) §-a értelmében kötelezze a Bizottságot a felperesek költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperesek a 2007. február 21-i COMP/E-1/38.823 – PO/Elevators and Escalators ügyben hozott C(2007) 512 végleges bizottsági határozatot támadják. A megtámadott határozatban a felperesekkel és más vállalkozásokkal szemben liftek és mozgólépcsők Belgiumban, Németországban, Luxemburgban és Hollandiában való beépítése és karbantartása kapcsán létrejött kartellben való részvétel miatt bírságot szabtak ki. A Bizottság álláspontja szerint az érintett vállalkozások megsértették az EK 81. cikket.

Keresetük megalapozására a felperesek az alábbi jogalapokat adják elő:

- a meghatározottság elvének az 1/2003/EK rendelet (¹) 23. cikke (2) bekezdése általi megsértése, mivel ez a rendelkezés a Bizottságnak korlátlan mérlegelési jogkört biztosít a bírságok megállapítása során;
- a visszaható hatály tilalmának megsértése a Bizottság által kiszabott bírságok során;
- a bírság megállapításának módszeréről szóló iránymutatás (a továbbiakban: az 1998-as iránymutatás) (²) hatástalansága, mivel a kiindulási összegnek a jogsértéshez való kapcsolása során nem különböztet meg megfelelően és túlságosan nagy mérlegelési jogkört enged a Bizottság számára a bírság kiszabása során;
- a koronatanúk általi bizonyítási eljárás jogellenessége a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló közlemény (³) alapján a *nemo tenetur* elvének valamint a beismerő vallomás megtagadására irányuló jog megsértése miatt, a *dubio pro reo* elv és az arányosság elvének megsértése miatt, valamint azért, mert a Bizottság túllépte mérlegelési jogkörét, amikor elfogadta ezt a szabályozást;
- a hatalommegosztás elvének és a jogállami eljárás követelményeinek megsértése;
- a megtámadott határozat nemzetközi jogi jogellenessége a kiszabott bírság kisajátító jellege miatt;
- az 1998-as iránymutatás megsértése a tényleges jogsértésre való tekintettel túl magas alap- és kiindulási összegek miatt;
- az 1998-as iránymutatás megsértése az enyhítő körülmények nem megfelelő figyelembe vétele, illetve figyelmen kívül hagyása miatt;
- a 2002-es engedékenységi közlemény megsértése az együttműködés miatti túl alacsony engedékenység, illetve az engedékenység jogellenes elutasítása miatt;
- a bírság nagyságának aránytalansága;
- a megtámadott határozat jogellenessége, amennyiben az a Schindler Holding Ltd és a Schindler Management AG ellen irányul, mivel azt a Svájjal való nemzetközi jogi megállapodás hiányában nem köztölték velük hatályosan;